A witness and a judge can be combined

עד ודיין מצטרפין –

OVERVIEW

רב יהודה stated in the name of שמואל that the testimony of an עד and a דיין can be combined. This is understood to mean¹ that if the לוה challenges the and claims that it was forged (together with the התימת העדים), then one of the עדי חתימה together with one of the דייני הקיום can testify to verify their respective signatures, and the שטר (with the הנפק) is affirmed.

משמע דאפילו בשטר מקויים חיישינן שמא זייף לחתימת הדיינין – It appears from this statement of ה"י, אמר שמואל, that even by an authenticated שטר, there is a concern; perhaps the signatures of the

iudges were forged and the מקויים needs to be מקויים. For, if there is no concern of זיוף. on the מצטרף, why is there any need for the עד and the דיין to be מצטרף? What are they testifying; it is a שטר מקויים?!

וכן משמע בירושלמי דגיטיו² ובפרק בו סורר

And so it also seems in מסכת גיטין in מסכת גיטין and in פרק בן סורר; that there is a concern of זיוף on the הנפק itself, and if the לוה challenges the הנפק it needs to be מקויים.

תוספות anticipates a question:

והא דתניא בתוספתא דשביעית⁴ פרוזבול⁵ המקושר –

And that which we learnt in a ברייתא in the שביעית of שביעית concerning a 'tied פרוזבול' -

רבי יהודה אומר עדים חותמין מבחוץ והדיינים מבפנים -

ר"י claims that the עדים sign on the outside (back) of the פרוזבול and the דינים sign **on the inside**; where the דינים is written –

 $^{^{1}}$ See רש"י ד"ה עד (and the response of רבא).

 $^{^2}$ פ"ט ה"ז.

 $^{^3}$ ספ"ג.

 $^{^5}$ A פרוזבול is a document in which the מלוה transfers his outstanding loans to די"ם, enabling the מלוה collect them after שמיטה; which otherwise he would be forbidden to collect.

 $^{^6}$ The גט מקושר is similar to a גט (שטר) גע מקושר, וא גט מקושר, a few lines of the גט are written; the written lines of the ux are folded over the following blank lines. This fold is sewn or tied together and the sign on the backside of the fold. This process is repeated several times until the entire גי sign on the backside of the fold. This process is repeated several times until the entire איי is written and folded (like an accordion). In a פרוזבול המקושר sign on the blank lines under the written lines, it is then folded over, and according to עדים the עדים sign on the back, to authenticate the signatures of the דיינים; the reverse of a usual קיום, where the זיינים authenticate the עדים.

אמרו לו אין מעשה בית דין צריך קיום –

The הכמים said to דייי that an act of בי"ד does not require פרוזבול. A קרוזבול . A קרוזבול . A קרוזבול signed by דיינים, is an act of בי"ד; therefore once the דיינים sign on the inside there is no need for the עדים to sign on the outside of the פרוזבול. It would follow that since a קיום is also a מעשה בי"ד is also a קיום to sign on trequire any further קיום this contradicts our assumption that the הנפק and trequires the הנפק to be דיינים to be דיינים.

תוספות responds; this rule that a מעשה בי"ד does not require - קיום

היינו דווקא בפרוזבול משום דנאמן אדם לומר פרוזבול היה לי ואבד - applies only to פרוזבול, since a person is believed to claim 'I had a erital and it was lost'. Therefore the לוה cannot challenge the מלוה and refuse to pay the loan if a פרוזבול is not presented; for the מלוה can always claim I wrote a פרוזבול and it was lost. It is only by this type of a משה בי"ד מעשה בי"ד אין מעשה בי"ד צריך קיום, that we maintain שטר (פרוזבול however by a loan where the לוה can claim that the underlying מזוייף is הנפק הינו אוייף משטר מזוייף משטר מזוייף.

מוספות anticipates an additional question and resolves it:

ואפילו למאן דאמר אינו נאמן מודה הוא דלא בעי קיום:

And even according to the one who maintains that the מלוה is not believed to claim פרוזבול היה לי ואבד (it would seem therefore that the לוה מחלוה can challenge the מלוה מחלוה concerning the (lack of a) מרוזבול and nevertheless there is no requirement for קיום; nevertheless even this מ"ד admits that if the מלוה מלוה מחלוב it does not require לוה לוה לוה מונים it does not require מזוייף; the מזוייף the מזוייף מחלוב מחלוב לוה אינים מחלוב לוה שטר שטר אינים מחלוב מחל

SUMMARY

_

A קיום requires הנפק if it is challenged that it is מזוייף.

 $^{^7}$ גיטין לז,ב. The reason is because since the מלוה could have made a איטין שוואנול without any difficulty, we assume that he made it. There is a presumption לא שביק היתירא ואכיל שביק היתירא. A person will not forgo permitted food and eat forbidden food

⁸ The reason can be understood from the previous footnote # 7; אשביק התירא ואכיל איסורא. [Nevertheless this לא שביק התירא ואכיל איסורא מ"ד at all, this erodes the חזקה of 'לא שביק וכו'.] Alternately, a פרוזבול is required for a טענת מזוייף; the לוה can claim that the מזוייף is or it has to be written with his consent. However how can he claim that the מזוייף is פרוזבול can be written without the consent of the השחר (see אילת השחר).

THINKING IT OVER

- 1. Why is there (even) a (slight) reluctance by תוספות to assume that a הנפק requires קיום if challenged? Why should not the לוה be believed to claim that the מזוייף if challenged?
- 2. According to תוספות (that there is no need for קיום by a לוה since the לוה sannot challenge it) why do the חכמים say that there is no need for קיום since it is a קיום?! Seemingly that is not the reason; rather it is what תוספות says because 'נאמן המלוה וכו'!